ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ
MARCO DARMON
της 16ης Μαΐου 1991 *

Κύριε Πρόεδρε,
Κύριοι δικαστές,

1. Με τα προδικαστικά ερωτήματα που υπέβαλε το Finanzgericht Düsseldorf ζητεί από το Δικαστήριο να διευκρινίσει τη σημασία σειράς διατάξεων του κανονισμού (ΕΟΚ) 926/80 της Επιτροπής, της 15ης Απριλίου 1980, περί εξαιρέσεως εκ της εφαρμογής των νομισματικών εξισωτικών ποσών (στο εξής: ΝΕΠ) σε ορισμένες περιπτώσεις [1] (στο εξής: κανονισμός), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2899/81 της Επιτροπής, της 7ης Οκτωβρίου 1981 [2]. Ως προς τους κανονισμούς αυτούς, οι οποίοι σήμερα έχουν καταργηθεί, επιβάλλεται να εκτεθεί εν συντομία το πλαίσιο στο οποίο εντάσσονταν.

2. Όπως έχει ήδη αποφανθεί το Δικαστήριο,

« η επιβολή νομισματικών εξισωτικών ποσών αποβλέπει αποκλειστικά στην εξουδετέρωση της διαταραχής που συνεπάγεται για το εμπόριο γεωργικών προϊόντων η διακύμανση της συναλλαγματικής ισοτιμίας των νομισμάτων των διαφόρων κρατών μελών » [3].

3. Ο μηχανισμός των ΝΕΠ, ωστόσο, δημιούργησε με τη σειρά του άλλες δυσχέρειες, όπως αυτές που αφορούν την κατάσταση των « παλαιών συμβάσεων », οι οποίες συνήφθησαν πριν από την λήψη ενός νομισματικού μέτρου συνεπαγόμενου επιβολή ή προσαύξηση των ΝΕΠ, και οι οποίες πρόκειται να εκτελεστούν μετά την τροποποίηση αυτή. Σε ορισμένες περιπτώσεις, η μεταβολή της καταστάσεως συνεπάγεται για τον αντίστοιχο επιχειρηματία συμπληρωματική επιβάρυνση.

4. Για να μην επιβαρυνθεί ο τελευταίος με τον κίνδυνο ζημίας συνδεόμενης με τη λήψη νομισματικών μέτρων, η Επιτροπή εξέδωσε διαδοχικώς, από το 1974, ορισμένους « κανονισμούς επιείκειας », ο τελευταίος των οποίων, με ημερομηνία 15 Απριλίου 1980, αποτελεί αντικείμενο της παρούσας προδικαστικής προσφυγής. Θα εκθέσω εν συντομία τις διατάξεις του εν λόγω κανονισμού οι οποίες προβλέπουν, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, την απαλλαγή από την επιβολή νέων ΝΕΠ.

5. Κατά τις αιτιολογικές σκέψεις του κανονισμού, βασικό κριτήριο της απαλλαγής πρέπει να είναι η αποφυγή δυσμενών επιπτώσεων. Το άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού προβλέπει σχετικώς ότι απαλλαγή μπορεί να χορηγηθεί μόνο εφόσον ο αιτών έχει υποστεί, λόγω της επιβολής νέου νομισματικού εξισωτικού ποσού, συμπληρωματική επιβάρυνση την οποία δεν ήταν σε θέση να αποφύγει έστω και αν επέδειξε όλη την απαιτούμενη και εύλογη επιμέλεια. Στην παράγραφο 3 [4] διευκρινίζεται ότι, αν η εξέλιξη της καταστάσεως στην αγορά συναλλάγματος είχε ως συνέπεια, λαμβανομένης ιδίως υπόψη της προθεσμιακής αγοράς ή πωλήσεως νομισμάτων, να αποκομίσει κέρδος ο συγκεκριμένος επιχειρηματίας, το κέρδος αυτό εκπίπτει από το ποσό της συμπληρωματικής επιβαρύνσεως. Ωστόσο, μετά την περιγραφή του τρόπου υπολογισμού του εν λόγω

* Γλώσσα του πρωτοτύπου: η γαλλική.

1 — ΕΕ L 99, σ. 15.

2 — ΕΕ L 287, σ. 3.

3 — Απόφαση της 12ης Νοεμβρίου 1974, 34/74, Roquette (Rec. 1974, σ. 1217, σκέψη 14).

4 — Όπως αυτή τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 2899/91.

κέρδους, η παράγραφος 3 διευκρινίζει, στο τρίτο εδάφιο, ότι στην περίπτωση προθεσμιακής πράξεως συναλλάγματος, η οποία συνήφθη την ίδια ημέρα με τη σύμβαση τη σχετική με τα εμπορεύματα, δεν λαμβάνεται υπόψη οποιοδήποτε κέρδος κατά τον καθορισμό της συμπληρωματικής επιβαρύνσεως.

6. Στο άρθρο 9, παράγραφος 1, του κανονισμού ορίζεται ως συμπληρωματική επιβάρυνση η επιβολή νέου νομισματικού εξισωτικού ποσού, μη αναγκαίου, λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων της συγκεκριμένης υποθέσεως, για την αντιστάθμιση των επιπτώσεων του νομισματικού μέτρου επί της συμβατικής τιμής πωλήσεως του προϊόντος. Στην παράγραφο 2 απαριθμούνται ορισμένοι παράγοντες που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά την εκτίμηση των περιστάσεων της συγκεκριμένης υποθέσεως, κατόπιν δε τονίζεται ότι δεν λαμβάνονται υπόψη οι προθεσμιακές πράξεις συναλλάγματος είτε αυτές πραγματοποιήθηκαν πριν από τη σύναψη της συμβάσεως είτε μετά τη λήψη του νομισματικού μέτρου, είτε για τις οποίες δεν υφίσταται άμεση ή έμμεση οικονομική συνάφεια με τη σύμβαση που αφορά τα προϊόντα.

7. Πρέπει να σημειωθεί ότι η Επιτροπή, επειδή διαπίστωσε ένα ορισμένο αριθμό καταχρήσεων εκ μέρους των επιχειρηματιών, κατάργησε το 1984 τον εν λόγω κανονισμό, κρίνοντας ότι η ύπαρξη και λειτουργία των ΝΕΠ ήταν πλέον γνωστή σε όλους, οι δε κίνδυνοι από τις τροποποιήσεις των ΝΕΠ λόγω των διακυμάνσεων των συναλλαγματικών ισοτιμιών έπρεπε να προλαμβάνονται, ιδίως διά της συνάψεως συμβάσεων που να περιέχουν τις κατάλληλες ρήτρες.

8. Τα πραγματικά περιστατικά έλαβαν χώρα την εποχή που ο κανονισμός εξακολουθούσε ακόμη να ισχύει. Με βάση τη Διάταξη παραπομπής τα περιστατικά αυτά μπορούν να συνοψιστούν ως εξής.

9. Η ιρλανδική εταιρία An Bord Bainne, προσφεύγουσα της κύριας δίκης, συνήψε στις 11 Φεβρουαρίου 1983 με μία ολλανδική επιχείρηση συμβάσεις που αφορούσαν την παράδοση αποβουτυρωμένου γάλακτος σε σκόνη, από τον Απρίλιο μέχρι τον Σεπτέμβριο του 1983, σε επιχείρηση εγκατεστημένη στη Γερμανία. Η τιμή των εμπορευμάτων έπρεπε να καταβληθεί σε γερμανικά μάρκα (DM). Η An Bord Bainne ανέλαβε το βάρος του κινδύνου των γερμανικών ΝΕΠ. Την ίδια ημέρα συνήψε προθεσμιακή πράξη συναλλάγματος για την αγορά δολαρίων Ηνωμένων Πολιτειών (US$) σε δύο δόσεις, η πρώτη ύψους 3,65 εκατομμυρίων DM και η δεύτερη ύψους 7 εκατομμυρίων DM, για συνολικό ποσό σε DM ισοδύναμο με το σύνολο της οικονομικής αντιπαροχής που ανέμενε από την εκτέλεση της σχετικής με τα εμπορεύματα πράξεως. Μέσω χρηματιστηριακής πράξεως, γνωστής με το όνομα swap, πώλησε το ανωτέρω ποσό US$ έναντι DM, στις δε 15 Φεβρουαρίου 1983 προέβη και σε άλλες προθεσμιακές πράξεις συναλλάγματος που συνίσταντο στην οριστική μετατροπή σε US$ του ποσού των DM που είχε αγοράσει στο πλαίσιο της πράξεως swap.

10. Η An Bord Bainne διευκρίνισε στις παρατηρήσεις της ότι αποτελούσε συνήθεια η εκτέλεση προθεσμιακών πράξεων συναλλάγματος μέσω μιας πράξεως swap, η οποία προϋποθέτει τρεις παράλληλες πράξεις επί συναλλάγματος. Διευκρίνισε, επίσης, ότι η διαφορά ημερομηνιών μεταξύ της 11ης και της 15ης Φεβρουαρίου 1983 οφειλόταν στο γεγονός ότι οι τράπεζες προβαίνουν στην ημεροχρονολόγηση των διαφόρων πράξεων δύο εργάσιμες ημέρες μετά από τη σύναψή τους, καθώς και στο γεγονός ότι η 11η Φεβρουαρίου 1983 ήταν Παρασκευή, το δε Σάββατο και την Κυριακή δεν είναι δυνατή η διενέργεια πράξεων συναλ-

λάγματος. Ωστόσο, οι προθεσμιακές πράξεις συναλλάγματος συνήφθησαν οριστικώς στις 11 Φεβρουαρίου 1983.

11. Στις 21 Μαρτίου 1983 ανατιμήθηκε το DM και η Επιτροπή ηύξησε, με κανονισμό που εξέδωσε, τα γερμανικά ΝΕΠ. Η An Bord Bainne ζήτησε απαλλαγή από την επιβολή του νέου ποσού, δηλαδή απαλλαγή από το «τμήμα (του ΝΕΠ) που αναλογεί στην αύξηση την οφειλόμενη στο νομισματικό μέτρο», κατά την έννοια του άρθρου 2 του κανονισμού, αίτημα που απέρριψε το Hauptzollamt Gronau.

12. Ενώπιον του Finanzgericht Düsseldorf η διαφορά επικεντρώθηκε στην ερμηνεία των άρθρων 8 και 9 του κανονισμού. Προς τούτο το εν λόγω δικαστήριο ζήτησε την εκ μέρους του Δικαστηρίου διευκρίνηση των δύο αυτών διατάξεων.

13. Το πρώτο ερώτημα αναφέρεται κυρίως στο αν το άρθρο 8, παράγραφος 3, του κανονισμού, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 2899/81, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ο υπολογισμός του κέρδους κατά τη διάταξη αυτή μπορεί να πραγματοποιείται βάσει ενός μη κοινοτικού νομίσματος.

14. Πρέπει, κατ' αρχάς, να παρατηρηθεί ότι η εξεταζόμενη διάταξη δεν περιέχει κανέναν περιορισμό ως προς τις πράξεις που συνάπτονται βάσει νομίσματος διαφορετικού από εκείνο του κράτους του αιτούντος, ειδικότερα δε βάσει νομίσματος μη κοινοτικού.

15. Επιβάλλεται, επίσης, να τονισθεί ότι πρέπει να λαμβάνεται υπόψη για την εφαρμογή του άρθρου 8 του κανονισμού μόνο το συγκεκριμένο κέρδος που πραγματοποίησε ο επιχειρηματίας. Πράγματι, από τη συμπληρωματική επιβάρυνση που προέκυψε από την επιβολή ή την αύξηση των ΝΕΠ πρέπει να αφαιρείται το κέρδος που αποκόμισε ο συγκεκριμένος επιχειρηματίας από την εξέλιξη των αγορών συναλλάγματος. Σκοπός της συγκεκριμένης διατάξεως είναι, κατά συνέπεια, να λαμβάνεται υπόψη το *πραγματικό* κέρδος του επιχειρηματία, όπως αυτό προκύπτει από την προθεσμιακή πράξη συναλλάγματος, την οποία *όντως πραγματοποίησε,* έστω και αν αυτή πραγματοποιήθηκε με βάσει μη κοινοτικό νόμισμα, στη συγκεκριμένη περίπτωση το US$. Εκτός από την ίδια την οικονομία της διατάξεως μπορούν να προβληθούν δύο ακόμα λόγοι.

16. Πρώτον, θεωρώ σημαντική τη διασφάλιση ενός επαρκούς περιθωρίου ελευθερίας δράσεως στους επιχειρηματίες ώστε να μπορούν να διενεργούν εκείνες τις πράξεις που είναι περισσότερο ενδεδειγμένες, λαμβανομένου υπόψη του σχετικού τομέα και των μεταξύ των νομισμάτων σχέσεων στις διάφορες αγορές συναλλάγματος.

17. Δεύτερον, αν αποκλειόταν ο υπολογισμός του κέρδους που προέκυψε από πράξεις επί μη κοινοτικών νομισμάτων, η ερμηνεία αυτή θα είχε ως συνέπεια τη μη αφαίρεση από τη συμπληρωματική επιβάρυνση των κερδών που πράγματι πραγματοποίησε ο συγκεκριμένος επιχειρηματίας από προθεσμιακή πράξη συναλλάγματος έχουσα οικονομική συνάφεια με την πράξη εισαγωγής και εξαγωγής[5].

18. Φρονώ, κατά συνέπεια, ότι το άρθρο 8, παράγραφος 3, του κανονισμού πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ο προβλεπόμενος σ' αυτό υπολογισμός του κέρδους αφορά

5 — Αναφέρομαι βεβαίως σε περιπτώσεις κατά τις οποίες η προθεσμιακή πράξη συναλλάγματος και η σχετική με τα εμπορεύματα σύμβαση δεν συνήφθησαν την ίδια ημέρα. Πράγματι, όταν οι ημερομηνίες αυτές συμπίπτουν δεν χρειάζεται υπολογισμός κέρδους, όπως ρητώς ορίζεται στο άρθρο 8, παράγραφος 3, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού· βλ. σχετικώς τις παρατηρήσεις μου επί του δευτέρου ερωτήματος του παραπέμποντος δικαστηρίου.

το συγκεκριμένο κέρδος που αποκόμισε ο επιχειρηματίας, έστω και αν χρησιμοποίησε ως βάση των πράξεών του ένα μη κοινοτικό νόμισμα, όπως π.χ. το US$.

19. Ενόψει της απαντήσεως αυτής παρέλκει η απάντηση στο επικουρικό ερώτημα.

20. Η δεύτερη ερώτηση περιλαμβάνει ένα κύριο ερώτημα και τρία επικουρικά ερωτήματα τα οποία διατυπώνονται για την περίπτωση που η απάντηση στο πρώτο ερώτημα θα είναι καταφατική. Το ερώτημα αυτό αφορά το αν, κατά γενικό κανόνα, πρέπει, κατά τις διατάξεις του άρθρου 9, παράγραφος 2, εδάφιο 2, να αποδεικνύεται η οικονομική συνάφεια μεταξύ της σχετικής με τα εμπορεύματα συμβάσεως και όλων των προθεσμιακών πράξεων συναλλάγματος.

21. Όπως προανέφερα, στο άρθρο 9, παράγραφος 1, του κανονισμού ορίζεται η έννοια της συμπληρωματικής επιβαρύνσεως. Πρέπει σχετικώς να διευκρινιστεί ότι η ύπαρξη μιας τέτοιας επιβαρύνσεως αποτελεί την προϋπόθεση από την οποία το άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού εξαρτά τη χορήγηση απαλλαγής από τα ΝΕΠ.

22. Το άρθρο 9, παράγραφος 2, αφού παραθέτει στο πρώτο εδάφιο ορισμένα κριτήρια που μπορούν να λαμβάνονται υπόψη για την « εκτίμηση των περιστάσεων της συγκεκριμένης περιπτώσεως », στο δεύτερο εδάφιό του προβλέπει, ιδίως, ότι οι προθεσμιακές πράξεις συναλλάγματος « για τις οποίες δεν υπάρχει άμεση ή έμμεση οικονομική συνάφεια με το σχετικό προς τα προϊόντα συμβόλαιο » δεν λαμβάνονται υπόψη.

23. Ως προς την τελευταία αυτή άποψη ο σκοπός της ρυθμίσεως είναι σαφής: πρέπει να αποκλείονται οι κερδοσκοπικές προθεσμιακές πράξεις συναλλάγματος ή εκείνες που σχετίζονται με άλλες συμβάσεις εμπορευμάτων.

24. Από την εξεταζόμενη διάταξη συνάγεται, επομένως, ότι η οικονομική συνάφεια πρέπει, κατ' αρχήν, να αποδεικνύεται για τις προθεσμιακές πράξεις συναλλάγματος. Αυτό, ωστόσο, πρέπει να γίνεται για *όλες* τις προθεσμιακές πράξεις συναλλάγματος, όπως ερωτά το παραπέμπον δικαστήριο; Εξακολουθεί, πράγματι, να υφίσταται η δυσχέρεια του συνδυασμού του άρθρου 9 με τις διατάξεις του άρθρου 8, παράγραφος 3, εδάφιο 3. Ενώ δεν αμφισβητείται ότι το άρθρο 9, παράγραφος 2, εδάφιο 2, επιβάλλει την εξέταση της υπάρξεως οικονομικής συνάφειας προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι προθεσμιακές πράξεις συναλλάγματος, το άρθρο 8, παράγραφος 3, εδάφιο 3, προβλέπει ότι κανένα συναλλαγματικό κέρδος — το οποίο επαναλαμβάνω συνεπάγεται τη μείωση της συμπληρωματικής επιβαρύνσεως — δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη *όταν η προθεσμιακή πράξη συναλλάγματος συνήφθη την ίδια ημέρα με τη σχετική με τα εμπορεύματα σύμβαση.* Προϋποθέτει η τελευταία αυτή πράξη ότι πρέπει, πάντως, να εξετάζεται η οικονομική συνάφεια μεταξύ των δύο αυτών πράξεων;

25. Υπενθυμίζω, πρώτον, τον σκοπό της διατάξεως αυτής. Στις αιτιολογικές σκέψεις του κανονισμού 2899/81 διευκρινίζεται σχετικώς ότι « στην περίπτωση αυτή, είναι δυνατό να εκτιμηθεί έγκυρα ότι ο προθεσμιακός συντελεστής συναλλάγματος εισήχθη στην τιμή του εμπορεύματος και, ως εκ τούτου, είναι καθοριστικός για τη σύναψη του συμβολαίου, γεγονός που συνεπάγεται ότι δεν υπάρχει καμία διαφορά μεταξύ των προς σύγκριση συντελεστών μετατροπής και ότι κανένα κέρδος συναλλάγματος δεν δύναται να ληφθεί υπόψη κατά τον καθορισμό της συμπληρωματικής επιβαρύνσεως ».

26. Κατά την προσφεύγουσα της κύριας δίκης, το άρθρο 8, παράγραφος 3, εδάφιο 3, θα έπρεπε να νοηθεί υπό την έννοια ότι « θεσπίζει αμάχητο τεκμήριο » ότι δηλαδή όταν οι ημερομηνίες των συμβάσεων συμπίπτουν « η οικονομική συνάφεια μεταξύ των δύο συμβάσεων πρέπει να θεωρείται ως αποδεδειγμένη ».

27. Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το άρθρο 8, παράγραφος 3, δεν έχει τον ίδιο σκοπό με το άρθρο 9: η τελευταία αυτή διάταξη αναφέρεται κυρίως στην ανάγκη υπάρξεως οικονομικής συνάφειας για τις προθεσμιακές πράξεις συναλλάγματος, ενώ η πρώτη αναφέρεται κυρίως στον υπολογισμό του κέρδους από προθεσμιακή πράξη συναλλάγματος που έχει *ήδη* ληφθεί υπόψη δυνάμει του άρθρου 9.

28. Κατά την άποψη δηλαδή της Επιτροπής, πρέπει πάντοτε να εξετάζεται αν η προθεσμιακή πράξη συναλλάγματος παρουσιάζει οικονομική συνάφεια με τη σύμβαση που αφορά τα προϊόντα. Εάν η άποψη αυτή γίνει δεκτή, παρουσιάζονται δύο ενδεχόμενα ως προς τον τρόπο υπολογισμού του κέρδους ανάλογα με το εάν η εν λόγω συνάφεια έχει ή μη αποδειχθεί, σε περίπτωση συμπτώσεως των ημερομηνιών μεταξύ των προθεσμιακών πράξεων συναλλάγματος και της συμβάσεως της σχετικής με τα εμπορεύματα.

29. Κατά το πρώτο ενδεχόμενο, θα πρέπει κατόπιν να εξεταστεί αν η προθεσμιακή πράξη συναλλάγματος είχε ως αποτέλεσμα κέρδος για τον επιχειρηματία. Ωστόσο, η περίπτωση κατά την οποία η ημερομηνία της πράξεως αυτής και η ημερομηνία της συμβάσεως της σχετικής με τα εμπορεύματα είναι η ίδια, βάσει της ρητής διατυπώσεως του άρθρου 8, παράγραφος 3, εδάφιο 3, το κέρδος δεν λαμβάνεται υπόψη.

30. Κατά το δεύτερο ενδεχόμενο, εφόσον η πράξη δεν παρουσιάζει οικονομική συνάφεια, δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη για την εφαρμογή του άρθρου 9, παράγραφος 2, εδάφιο 2, περιλαμβανομένου του υπολογισμού ενδεχομένου κέρδους, βάσει του άρθρου 8.

31. Εάν γίνει δεκτή η άποψη της Επιτροπής, εν πάση περιπτώσει, ο έλεγχος της οικονομικής συνάφειας, όταν οι προθεσμιακές πράξεις συναλλάγματος και η σχετική με τα προϊόντα σύμβαση έχουν συναφθεί την ίδια ημέρα, δεν έχει καμία συνέπεια, λόγω υπάρξεως του άρθρου 8, παράγραφος 3, εδάφιο 3: και στις δύο περιπτώσεις, το κέρδος δεν λαμβάνεται υπόψη. Η συνέπεια αυτή, την οποία δέχεται η Επιτροπή, καθιστά έωλη την ανάλυση που προτείνει.

32. Κατά την άποψή μου, δεν μπορεί να γίνει δεκτή ερμηνεία η οποία θα είχε ως συνέπεια να επιβάλλεται απόδειξη της οικονομικής συνάφειας για προθεσμιακές πράξεις συναλλάγματος που έχουν συναφθεί την ίδια ημέρα με τη σχετική με τα εμπορεύματα σύμβαση, εφόσον ανεξάρτητα από τα αποτέλεσματα αυτού του ελέγχου, το ενδεχόμενο κέρδος δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη.

33. Το γράμμα του άρθρου 8, παράγραφος 3, είναι σαφές: σε περίπτωση συμπτώσεως των ημερομηνιών των δύο πράξεων, το τυχόν κέρδος δεν λαμβάνεται υπόψη. Αναμφίβολα μια τέτοια διάταξη συνεπάγεται έναν ορισμένο βαθμό αυτοματισμού. Ωστόσο, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως άγραφη, κατά δε τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών απετέλεσε αναμφισβήτητα τη διάταξη που καθόριζε σχετικώς το νομικό πλαίσιο.

34. Φρονώ, κατά συνέπεια, ότι και μόνο η διαπίστωση συμπτώσεως μεταξύ της ημερομηνίας της προθεσμιακής πράξεως συναλλάγματος και της ημερομηνίας συνάψεως της σχετικής με τα

εμπορεύματα συμβάσεως συνιστά την απαραίτητη και επαρκή προϋπόθεση προκειμένου να αποκλεισθεί ο υπολογισμός οποιουδήποτε συναλλαγματικού κέρδους.

35. Ενόψει της απαντήσεως που προτείνω, παρέλκει η εξέταση των επικουρικών ζητημάτων που υπέβαλε το Finanzgericht Düsseldorf.

36. Προτείνω λοιπόν στο Δικαστήριο να αποφανθεί ότι:

1) Ο προβλεπόμενος στο άρθρο 8, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΟΚ) 926/80 υπολογισμός του κέρδους αναφέρεται στο συγκεκριμένο κέρδος που πραγματοποίησε ο ενδιαφερόμενος επιχειρηματίας και, κατά συνέπεια, μπορεί να προκύψει και βάσει νομίσματος μη κοινοτικού, για παράδειγμα του USD.

2) Το άρθρο 9, παράγραφος 2, εδάφιο 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 926/80 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι εκτός από τις περιπτώσεις που αναφέρονται στα σημεία α, στις οποίες οι προθεσμιακές πράξεις συναλλάγματος δεν λαμβάνονται υπόψη, επιβάλλεται κατά κανόνα να αποδεικνύεται η οικονομική συνάφεια μεταξύ των προθεσμιακών πράξεων συναλλάγματος και της σχετικής με τα προϊόντα συμβάσεως· ωστόσο, όταν η προθεσμιακή πράξη συναλλάγματος και η σχετική με τα εμπορεύματα σύμβαση συνήφθησαν την ίδια ημέρα, το άρθρο 8, παράγραφος 3, εδάφιο 3, του εν λόγω κανονισμού αποκλείει τον υπολογισμό οποιουδήποτε συναλλαγματικού κέρδους κατά τον καθορισμό της συμπληρωματικής επιβαρύνσεως, η δε εφαρμογή της εν λόγω διατάξεως εξαρτάται μόνο από την προϋπόθεση της συμπτώσεως των ημερομηνιών των πράξεων.